

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 8Csp/43/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718202028
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexandra Mochňacká
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2020:8718202028.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad v konaní pred sudkyňou JUDr. Alexandrou Mochňackou v právnej veci žalobcu: WM Consulting & Communication s.r.o., so sídlom Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, IČO: 34 127 798, právne zastúpený Roman Kvasnica a partneri s.r.o., Advokátska kancelária, so sídlom Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, IČO: 36 866 598 proti žalovanému: R. E., nar. XX.X.XXXX, bytom A. H. - R. XXX, XXX XX P. A., o zaplatenie 3.299,- eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 13.4.2018 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť sumu 3.299,- eur s 18,40 % ročným úrokom zo sumy 1.301,79 eur od 19.9.2017 do zaplatenia, 8 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.301,79 eur od 19.9.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Svoj nárok odôvodnil tým, že dňa 21.3.2007 bola medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou a.s., uzavretá Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 763,46 eur (23.000,- Sk), s pevnou ročnou úrokovou sadzbou 18,40 %. Keďže žalovaný úver vyčerpal v celom rozsahu, vznikla mu povinnosť splácať v mesačných splátkach vo výške 21,54 eur (649,- Sk) k 20.-mu dňu kalendárneho mesiaca. Žalovaný si neplnil riadne a včas povinnosti, nesplácal splátky v dohodnutej dobe, dohodnutej výške. Dňa 25.9.2014 bola pohľadávka Slovenskej sporiteľne a.s. voči žalovanému Zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE postúpená na žalobcu. Oznámením zo dňa 7.10.2014 upovedomila Slovenská sporiteľňa a.s. žalovaného o postúpení pohľadávky. Dňa 13.6.2017 žalobca podal žalobu na Okresný súd Liptovský Mikuláš, ktorou sa domáhal zaplatenia uvedenej pohľadávky. Keďže si žalovaný bol vedomý svojho dlhu zo zmluvy, bol povinný uhradiť dlžnú sumu a požiadal žalobcu o splátkový kalendár. Na základe žiadosti žalovaného dňa 28.9.2017 uzavrel žalovaný so žalobcom Dohodu o splátkach, v ktorej sa žalovaný zaviazal splácať svoj dlh zo Zmluvy o úvere v splátkach a žalobca sa zaviazal vziať žalobu späť. Následne dňa 28.9.2017 došlo zo strany žalobcu k späťvzatiu žaloby, v dôsledku čoho bolo súdne konanie voči žalovanému zastavené. Súčasťou Dohody o splátkach bolo aj uznanie dlhu zo zmluvy v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), t.j. žalovaný uznal pohľadávku žalobcu zo zmluvy čo do dôvodu a výšky. Suma pozostávala z istiny 1.301,79 eur a príslušenstva 1.997,21 eur. Žalovaný sa so žalobcom dohodol, keďže nemal finančné prostriedky, aby uhradil dlh zo zmluvy v splátkach vo výške 20,- eur mesačne. V Dohode o splátkach žalovaný vyhlásil, že si je vedomý, že jeho dlh sa až do úplného splatenia úročí 18,40 % ročným úrokom a 8 % ročným úrokom z omeškania z nesplatennej časti istiny. Odo dňa vyhotovenia Dohody o splátkach nerealizoval žalovaný žiadnu úhradu dlhu.

3. Žalovaný sa písomne k žalobe nevyjadril. Na pojednávaní dňa 24.1.2019 na otázku súdu, či si bol vedomý, že pri podpisovaní Dohody o splátkach podpisuje aj uznanie dlhu, uviedol, že nie a myslel si, že podpisuje Dohodu o splátkach.

4. Dňa 18.2.2019 súd rozhodol tak, že žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Odôvodnil to absolútnou neplatnosťou právneho úkonu Dohody o splátkach a Uznaní dlhu z dôvodu rozporu so zákonom a dobrými mravmi, keďže nebola daná vôľa žalovaného s uznaním dlhu.

5. Voči rozhodnutiu súdu prvého stupňa žalobca podal odvolanie. Odvolací súd zrušil rozhodnutie prvostupňového súdu v celom rozsahu a vrátil vec na ďalšie konanie. Uviedol, že predmet konania podľa žaloby je nárok vyplývajúci zo Zmluvy o splátkovom úvere a zo Zmluvy o postúpení pohľadávky na žalobcu. Žalovaný po uzavretí Zmluvy o úvere a po postúpení pohľadávky uzavrel so žalobcom Dohodu o splátkach, súčasťou ktorej bolo aj uznanie dlhu. Odvolací súd považoval záver prvostupňového súdu o neplatnosti Dohody za správny, pretože z vykonaných dôkazov vyplynulo, že žalovaný nemal vôľu uznať dlh, lebo jeho vôľa smerovala len k Dohode o splátkach. Poukázal však, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s Oznámením o postúpení pohľadávky a Zmluvou o úvere, ktoré boli v konaní predložené ako dôkazy na preukázanie existencie pohľadávky. Ak by aj bola Dohoda o uznaní nároku neplatná, žalobca má možnosť preukázať svoju pohľadávku predložením dôkazov o pohľadávke a o jej postúpení, o čo sa žalobca aj pokúsil, avšak súd prvej inštancie sa závermi vyplývajúcimi zo Zmluvy o úvere a Oznámením o postúpení pohľadávky nezaoberal, čím znemožnil žalobcovi účinne sa brániť v odvolacom konaní. Odvolací súd preto súdu prvej inštancie uložil, aby vykonal navrhnuté dôkazy a uviedol v rozsudku skutkové zistenia týkajúce sa existencie pohľadávky právneho predchodcu žalobcu proti žalovanému a závery o platnosti postúpenia pohľadávky na žalobcu.

6. Vykonaným dokazovaním a to najmä predloženými listinnými dôkazmi zo strany procesného útoku: Dohodou o splátkach a uznanie dlhu zo dňa 18.9.2017, Oznámením o postúpení pohľadávok zo dňa 7.10.2014, Zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 21.3.2007, prehľadom splácania, pripojeným spisom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. XCsp/XX/XXXX, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Výzvou na zaplatenie zo dňa 21.12.2009, Zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE, špecifikáciou postúpenej pohľadávky a výsluchom žalovaného ako procesnej obrany, súd zistil nasledovný skutkový a právny stav vo veci:

7. Právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa a.s., ako dodávateľ uzavrela dňa 21.3.2007 Zmluvu o splátkovom úvere so žalovaným s tým, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 763,46 eur (23.000,- Sk). Dňa 21.12.2009 Slovenská sporiteľňa a.s. vyzvala písomnou Výzvou žalovaného na zaplatenie dlžných splátok vo výške 109,15 eur, ktoré dlhoval ku dňu 30.11.2009 s príslušenstvom a aby túto sumu uhradil do 10 dní od doručenia výzvy. V tejto písomnosti upozornil žalovaného, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy v stanovenej lehote Slovenská sporiteľňa a.s. pristúpi k zvereniu vymáhania predmetnej pohľadávky do mandátnej správy tretej osobe. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 20.3.2012. Dňa 25.9.2014 Slovenská sporiteľňa a.s. so žalobcom uzavrela Zmluvu o postúpení pohľadávok č. XXXXXXXX/CE s tým, že bola postúpená aj predmetná pohľadávka voči žalovanému vo výške 2.273,63 eur. Dňa 7.10.2014 bolo žalovanému adresované písomne Oznámenie o postúpení pohľadávky. Žaloba na Okresný súd Liptovský Mikuláš bola podaná dňa 13.6.2017. Na Okresnom súde Liptovský Mikuláš bolo vedené konanie pod sp. zn. XCsp/XX/XXXX, v ktorom predmetom bol dlh vyplývajúci zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX s tým, že žalobca v konaní zobral žalobu späť z dôvodu ukončenia mimosúdnych rokovaní, ktorými bola uzatvorená Dohoda o vysporiadaní nároku. Došlo k uzavretiu obojstranného právneho úkonu - Dohody o splátkach a uznanie dlhu, dňa 18.9.2017.

8. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže

uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

9. Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ, (účinného v čase postúpenia pohľadávky) veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené

10. Podľa § 525 ods. 1 OZ, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

11. Podľa § 526 ods. 1, 2 OZ, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len ObZ), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 499 ObZ, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

14. Podľa § 132 ods. 1, 2, 3 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

15. Podľa § 215 ods. 1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

16. Podľa § 291 ods. 3 CSP, ak je spotrebiteľ zastúpený advokátom, ustanovenie § 296 sa nepoužije.

17. Podľa § 296 CSP, spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužijú.

18. Podľa § 391 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

19. Je nesporné, že predmetný spor vznikol zo zmluvy uzatvorenej medzi obchodníkom pri výkone jeho obchodnej činnosti a spotrebiteľom. Ide o spotrebiteľskú zmluvu a sporný vzťah je potrebné posúdiť podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, upravujúcich problematiku spotrebiteľských zmlúv.

20. Postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu, cedenta) vstúpi nový veriteľ (postupník, cesionár) na základe zmluvy uzavretej medzi nimi. Postúpením pohľadávky teda dochádza k zmene v osobe veriteľa tak, že novým veriteľom

sa stane postupník a nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Pri postúpení pohľadávky nie je účelom zmena obsahu postúpenej pohľadávky, ale zmena v osobe veriteľa. Postúpením pohľadávky sa dlžníkovo postavenie nemení, najmä sa nemôže zhoršiť jeho právne postavenie.

21. Súd viazaný správnym právnym názorom odvolacieho súdu sa zaoberal v prvom rade platnosťou postúpenia pohľadávky na žalobcu. Súd aj bez námietky procesnej strany je z úradnej povinnosti skúmať vecnú legitimitáciu procesných strán.

22. Keďže žalobca nadobudol pohľadávku uplatňovanú v predmetnom konaní postúpením od pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľne a.s. v zmysle zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách, pristúpil súd ku skúmaniu, či boli dodržané sprísnené pravidlá postúpenia pohľadávky vzniknutej z bankového úveru v zmysle § 92 ods. 8 vyššie citovaného zákona. Zodpovedanie tejto otázky je priamo spojené so skúmaním existencie aktívnej vecnej legitimitácie na strane žalobcu.

23. Dôkazná povinnosť splnenia podmienok je na žalobcovi, ktorý v danom prípade čo do splnenia zákonných podmienok neunesol dôkazné bremeno. Žalobcovi sa nepodarilo v konaní preukázať, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, pretože chýba preukázanie doručenia písomnej výzvy na zaplatenie dlžných splátok minimálne do dispozičnej sféry žalovaného, ktorý aj keby túto výzvu neprevzal, avšak táto skutočnosť s ktorou sú spojené ďalšie právne účinky musí byť preukázaná. Zároveň sa súd zaoberal, či takáto výzva na zaplatenie dlžných splátok pred zosplatením úveru spĺňala podstatu slova „predchádzajúca“ výzva pred zosplatením úveru žalovaným a pred postúpením pohľadávky pôvodného veriteľa na úhradu dlhu žalovaným. Súd zistil, že žalobca, resp. jeho právny predchodca vyzval žalovaného na zaplatenie dlžných splátok dňa 21.12.2009, avšak úver bol zosplatený v zmysle zmluvy až 20.3.2012, teda o cca 3 roky. Takúto výzvu pred zosplatením úveru nemožno považovať za predchádzajúcu, aby došlo k naplneniu slova „predchádzajúca“ a taktiež si nespĺnil právny predchodca žalobcu svoju povinnosť, aby vyzval žalovaného na zaplatenie dlžných splátok pred postúpením pohľadávky pôvodného veriteľa na úhradu dlhu žalovaným. Súd mal za to, že nestačí len formálne predložiť Výzvu na zaplatenie dlžných splátok ako listinný dôkaz bez toho, aby súd nemal z čoho posúdiť, či bola doručená táto výzva minimálne do dispozičnej sféry žalovanému na ním uvedenú adresu.

24. Súd má za to, že žalobca má povinnosť pripojiť k žalobe všetky listinné dôkazy a súd nemá povinnosť vyzývať silnejšiu sporovú stranu zastúpenú právnym zástupcom s poukazom na § 291 CSP na predkladanie listinných dôkazov v zmysle CSP pokiaľ nejde o slabšiu stranu v predmetnom spore a dôkazné bremeno je na sporových stranách okrem ustanovených výnimiek. Ďalej súd poukazuje na skutočnosť, že žalobca taktiež nepreukázal, že by Oznámenie o postúpení pohľadávky bolo doručené žalovanému predložením aspoň poštového podacieho hárku ako aj pri Výzve vzhľadom na to, že spis nedisponuje žiadnymi doručenkami, ktoré by preukazovali neprevzatie zásielky žalovaným, resp. uloženia v odbernej lehote.

25. Postúpenie pohľadávky je pomerne bežným právnym úkonom. Pokiaľ sa však cesia týka bankovej pohľadávky z bankového produktu, čo bolo v konaní naplnené, že išlo o Zmluvu o splátkovom úvere, osobitný predpis dopĺňa zákonné pravidlá pre platné postúpenie. Postúpiť tak možno bankovú pohľadávku v tej časti, ktorá je po splatnosti, iba po doručení výzvy na splnenie s tým, že výzva musí byť písomná, výzva musí byť zo strany banky a omeškanie trvá viac ako 90 dní.

26. Zákon o bankách je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku, lex specialis, preto v prípade, ak ide o postúpenie pohľadávky bankou, platia primerané ustanovenia lex specialis pred všeobecnou úpravou v OZ. Aby došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z bankového úveru, musia byť podmienky splnené kumulatívne tak, ako boli vyššie uvedené. V prípade nesplnenia čo i len jednej z vyššie uvedených podmienok, je potrebné nazerať na postúpenie bankovej pohľadávky ako na odporujúce zákonu a teda neplatné. Neplatnosť postúpenia bankovej pohľadávky má za následok nedostatok aktívnej vecnej legitimitácie na strane žalobcu, ktorý vedie k zamietnutiu žaloby. Žalobca tieto podmienky, najmä predchádzajúcu písomnú výzvu (právneho predchodcu žalobcu) žalovanému, teda jej doručenie, nepredložil, preto nenastalo platné postúpenie tejto bankovej pohľadávky, t.j. živého úveru, ktorý nebol platne ukončený v zmysle § 39 OZ. Nebol preukázaný ani pokus o doručenie žalovanému Výzvy žalovanému (napr. doručenkou deklarujúcou neprevzatie zásielky, poštový podací hárok).

27. Písomná výzva musí byť klientovi banky preukázateľne doručená, pretože ide o základný a prvý predpoklad pre cesiu bankovej pohľadávky alebo jej časti na inú osobu. Žiaden takýto dôkaz však žalobca v konaní nepredložil. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/119/2013 s tým, že v prejednávanej právnej veci mohlo dôjsť k postúpeniu splatných splátok žalovaného, s ktorými bol v kvalifikovanom omeškaní, avšak rozhodne musel byť splnený aj prvý predpoklad pre platné postúpenie a to písomná výzva banky. Pokiaľ žalobca toto v konaní nepreukázal, to znamená nepreukázal doručenie písomnej výzvy banky žalovanému, postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu je neplatné.

28. Ďalej súd uvádza, že nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky aj z toho dôvodu, že identifikačné číslo žalobcu (postupníka) na Zmluve o postúpení pohľadávky sa nezhoduje s IČO na písomnom Oznámení o postúpení pohľadávky adresovanom žalovanému. Ide o podstatný identifikačný údaj právneho subjektu.

29. Zmluva o postúpení pohľadávky, ktorá nespĺňa podmienky v zmysle zák. o bankách, je takýto právny úkon rovnako od počiatku neplatný pre nedostatok oprávnenia žalobcu disponovať s uvedenou pohľadávkou, keďže žalobca sa nestal veriteľom pohľadávky voči žalovanému zo Zmluvy o úvere, ktorú má nadobudnúť z neplatnej Zmluvy o postúpení pohľadávky. Pre nedostatok dispozičného oprávnenia obchodnej spoločnosti WM Consulting & Communication s.r.o. nakladať s predmetom postúpenia v čase uzavretia následnej Zmluvy o postúpení pohľadávok, je neplatná aj Zmluva o postúpení pohľadávok.

30. Ustanovenie § 525 ods. 1 OZ zakazuje postúpiť okrem iného také pohľadávky, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Pohľadávky banky voči svojim klientom treba považovať práve za takýto druh pohľadávok. S každou pohľadávkou banky voči klientovi sú totiž neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk v zmysle § 27 a násl. zákona o bankách, ako aj obsiahle bankové tajomstvá. Tieto požiadavky a povinnosti nevyplývajú pre banku zo zmluvy s klientom, ale priamo zo zákona. Postúpením pohľadávky z banky na inú osobu, ktorá týmto požiadavkám nepodlieha, sa tak podstatným spôsobom mení obsah právneho vzťahu medzi veriteľom - postupníkom a dlžníkom v porovnaní so vzťahom medzi veriteľom - postupcom (bankou) a dlžníkom. Preto treba principiálne vychádzať z toho, že ust. § 525 ods. 1 OZ bráni postupovaniu pohľadávok z takých právnych vzťahov, v ktorých je veriteľ povinný zo zákona zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach dlžníka.

31. Súd nemal dôvod po právnom posúdení neplatnosti postúpenia pohľadávky zaoberať sa ďalšími vecnými hmotnoprávnymi skutočnosťami z dôvodu, že na strane žalobcu neexistuje aktívne vecná legitímácia a teda nemá právo si uplatniť predmetný nárok z dôvodu, že neboli splnené podmienky v zmysle Zákona o bankách a v zmysle všeobecných zákonných ustanovení OZ o postúpení pohľadávky.

32. V takomto prípade nenastalo ani oprávnenie žalobcu na podanie žaloby a domáhania sa výplaty dlhu žalovaným. Žalobca nie je aktívne vecne legitímovaný na podanie žaloby pre neunesenie dôkazného bremena o splnení všetkých podmienok platného postúpenia práva zo Slovenskej sporiteľne a.s. na jeho osobu tak, ako to vyžaduje ust. § 92 ods. 8 zák. o bankách a § 525 OZ. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu v plnom rozsahu zamietol.

33. Vecná legitímácia predstavuje hmotnoprávny vzťah účastníka konania k prejednávanej veci a má ju iba ten, kto je subjektom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Účastník konania, ktorý je nositeľom subjektívneho práva z hmotnoprávneho vzťahu, má aktívnu legitímáciu. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd návrhu vyhovie len vtedy, ak navrhovateľ preukáže, že má subjektívne právo na plnenie od odporcu uplatnené v konaní. Ak sa to v konaní nedokáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu bez ohľadu na prípadné zistenie, že nositeľom aktívnej vecnej legitímácie je iný subjekt, ktorý ale v konaní nevystupuje ako žalobca. O takýto prípad išlo aj v prejednávanej veci, keď súd dospel k záveru, že postúpenie pohľadávky uplatnenej žalobou bolo neplatné. Práve nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu mal vecný dopad na výsledok sporu v podobe vydania meritórneho rozhodnutia, ktorým súd žalobu voči žalovanému zamietol.

34. Súd poukazuje aj na procesnú povinnosť žalobcu, že tento je povinný pripojiť k žalobe dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa. Dôkazy ktoré strana nemôže pripojiť iba označí. Žalobca v tomto spore nie

je slabšou stranou, kde v prospech spotrebiteľa súd uplatňuje zásadu vyšetrovaciú, teda materiálnu pravdu.

35. V prípade, ak by sa odvolací súd nestotožnil s právnym názorom prvostupňového súdu týkajúceho sa doručenia výzvy, a zmeny obsahu záväzku, súd taktiež na základe pokynov odvolacieho súdu vykonal dokazovanie čo do existencie uplatneného nároku vyplývajúceho zo Zmluvy o splátkovom úvere a zo Zmluvy o postúpení pohľadávky.

36. Súd dospel k názoru, že žalobca si v konaní uplatňuje pohľadávku až vo výške 3.299,- eur s príslušenstvom napriek tomu, že predmetom postúpenia pohľadávky v zmysle Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE bola postúpená pohľadávka voči žalovanému, iba v sume 2.273,63 eur. Na výzvu súdu, aby žalobca špecifikoval rozdiel postúpenej pohľadávky z právneho predchodcu a to sumy 2.273,63 eur a sumy 3.299,- eur, ktorá predstavuje predmetný nárok, uviedol, že dlh žalovaného je vyčíslený ku dňu 18.9.2017, ktorý pozostával z istiny vo výške 1.301,79 eur a príslušenstva vo výške 1.997,21 eur. Žalobca ďalej uviedol, že z predložených listinných dôkazov a to z Dohody o splátkach zo dňa 28.9.2017 vyplýva, že žalovaný si bol vedomý, že jeho dlh vyplývajúci zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.3.2007 sa až do úplného splatenia úročí 18,40 % ročným úrokom a 8 % ročným úrokom z omeškania z neplatenj časti. Rozdiel medzi sumou 3.299,- eur - žalovaná suma vyčíslená ku dňu 18.9.2017 a sumou 2.273,63 eur, sumou postúpenou na žalobcu, vyčíslenou ku dňu 25.9.2014 predstavuje príslušenstvo vo výške 1.025,37 eur a to 18,40 % ročný úrok zo sumy 1.301,79 eur od 26.9.2014 do 18.9.2017 (714,65 eur) a 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1.301,79 eur od 26.9.2014 do 18.9.2017 v sume 310,72 eur.

37. Súd uvádza, že tak, ako odvolací súd poukázal vo svojom rozhodnutí, stotožnil sa s právnym názorom súdu I. stupňa, že Dohoda o uznaní dlhu je neplatná, pretože z vykonaných dôkazov a teda aj z výsluchu procesnej strany žalovaného vyplýva, že žalovaný nemal vôľu uznať dlh, pretože jeho vôľa smerovala len k Dohode o splátkach, nie k Dohode o uznaní dlhu. Žalobca, aj keby mal nárok vyplývajúci zo Zmluvy o poskytnutom úvere a vzhľadom na to, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 763,46 eur (23.000,- Sk) a do splatnosti úveru zaplatil žalovaný sumu 437,24 eur, čo vyplýva z listinného dôkazu na č.l. 41 súdneho spisu. Súd uvádza, že len zmluvný úrok predstavoval sumu 971,64 eur, čo vyplýva zo špecifikácie postúpenej pohľadávky, ktorá bola súčasťou Zmluvy o postúpení pohľadávky (na č.l. 110 súdneho spisu). Súd poukazuje, že len úrok predstavoval vyššiu sumu, ako poskytnutá istina žalovanému, teda nárok, ktorý si uplatňuje žalobca, je astronomicky vysoký.

38. Zmluvný úrok z poskytnutého úveru vo výške 18,40 % z istiny 1.301,79 eur, žalobcovi od 26.9.2014 do 18.9.2017 nepatrí. Ide o zmluvný úrok, ktorý si uplatňuje po zosplatnení úveru 20.3.2012 a minimálne na tento kapitalizovaný zmluvný úrok nemá žalobca nárok. Taktiež sumu 971,84 eur ako zmluvný úrok žalobca nijako nešpecifikoval. Táto suma je nepreskúmateľná a nie je jasné, ako k takejto sume dospel.

39. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. V konaní bol úspešný žalovaný avšak trovy konania si neuplatnil ani nevyplývali zo spisu, preto súd nepriznal úspešnému žalovanému náhradu trov konania.

41. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.